

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 23 Września v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 12 Września.

Ukazy CESARSKIE do Rząd. Senatu. 26 sierpnia. Prokurator Wołyński, Radca Dworu Łupsza podniesiony zostaje (w liczbie innych) do stopnia Radcy Kollegialnego. — 31 tegoż m. Jenerał Gubernator Noworosyji i Besarabii, Jenerał adjutant Woroncow, po powrocie z urlopu, otrzymuje rozkaz objęcia na nowo zarządu powierzonych mu krajów.

— CESARZ JMC w dniu 16 sierpnia b. r. raczył zatwierdzić wybranego przez Szlachtę gubernii Mohylewskiej, na bieżące trzylecie, byłego Marszałka Bykowskiego, w urzędzie honorowego Opiékuna tamiecznego Gimnazjum.

Ukazy Rządzącego Senatu.

1) 27 sierp. (Z Ogóln. Zgrom. 3ch pierwszych Dep.) Z ogłoszeniem zdania Rady Państwa, zatwierdzonego przez N. PANA, w dniu 29 lipca b. r., którym, w rozwiązaniu pytania, wynikłego z przedstawienia tymczasowej ekspedycji Rządu Gubern. Wileńskiego, postanowiono: że w sprawach, które się zaczęły przed wydaniem NAYZASKAWSZEGO Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, sztrafy za przechowywanie dezertarów wojskowych mają być darrowane winnym, w takich tylko razach, kiedy wyroki, któremi były zasądzone, nie otrzymały jeszcze mocy prawa przed wydaniem takowego Manifestu.

2) 31 sierpnia. (Z 1 oddz. 5 Dep.) Z ogłoszeniem naysurowszey nagany (сирожайшій выговоръ) danej członkom i Sekretarzowi Izby Kryminalney Otoneckiey, za niewypełnienie Ukazów Senatu.

3) tegoż dnia. (1 Dep.) O uznaniu kupca Gotlieba Ulich Hannoversem Konsulem w Lipawie.

4) tegoż dnia. (Z ogóln. zgr. trzech pierwszych Dep.) O rozciągnięciu Ustawy 17 listop. 1826 na magistrów skarbowych, znajdujących się w prywatnych zakładach górniczych.

5) tegoż dnia. (Z tegoż ogóln. zgrom.) Z ogłoszeniem zdania Rady Państwa, zatwierdzonego przez N. PANA w dniu 29 lipca b. r. którym postanowiono: 1) Urzędnicy nie szlacheckiego rodu, którzy dostąpili się stopnia Radcy honorowego (Титулярный Советникъ), i potem otrzymali stopień Assesora Kollegialnego, nie w czasie służby, lecz przy uwolnieniu od niej, nie mają być odtąd nadal uważani za dziedziczną szlachtę, lecz za osobistą; i 2) Ci zaś, którzy otrzymali już tym sposobem stopień przed wydaniem niniejszego postanowienia, pozostają przy prawach, jakie im ten stopień nadaje, a przeto mogą posiadać dobra z włościanami.

6) tegoż dnia. (Z tegoż og. zgrom.) O urlopach dłuższych nad dni 28, dawanych urzędnikom, jadącym na służbę do Gruzji, Obwodu Kaukaskiego, prowincyi Zakaukaskich, Syberyi i gubernii Otoneckiey.

7) 5 b. m. (Z 1 Dep.) Z zaleceniem Izbow Kryminalnym, aby w sądzeniu spraw o wycięcie przez prywatne osoby, w lasach skarbowych, drzew w większej liczbie lub w innych miejscach, niż w biletach wyznaczono, sztrafy za to postanowione nakładane były na te mianowicie osoby, na imie których wydane były od leśnych zwierzchności bilety.

— Stosownie do Ukazu CESARSKIEGO z d. 21 grudnia 1830, nałożony zostaje areszt w gubernii Podolskiej, powiatach Jampolskim i Uszyckim, na dobra obywatela Felixa syna Jakuba Wekera, za

należenie syna jego Antoniego do byłego powstania. (T.P.)

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 14 września.

Gazeta Agramska donosi z Podgorycza w Albanii d. 20 sierpnia: „Oprócz małych oddziałów tu stojących, nie widzimy żadnego nowo-przybyłego wojska, chociaż nieustannie znaczne zapasy ryżu i maki sprowadzają, a dzień i noc chleb i suchary pieką.— Podług zapewnienia agów, musi wiele wojska być w marszu przeciw Montenegro, a to nie tylko przez Serajewo, lecz także od strony Pahia, gdzie się Wielki Wezyr już od 10 dni znajduje. Co się nas tyczy, domyślamy się, że całe powstanie przez wskazane od Sultana energiczne środki, uskutecznione będzie; z tém wszystkiém stoją Montegrzyni zupełnie gotowi do boju, i zdają się być zdecydowani, swego losu nie tylko z obojętnością, lecz nawet z determinacją oczekiwać, gdyż od 16 t. m. na spisanotów (tureckich poddanych) uderzyli i kilka wielkich trzod im zabrali.— Głoszą tu nawet, iż rząd otomański robi te przygotowania na wszelki wypadek, gdyby wojska vice-króla Egiptu odważyły się w Albanii wylądować, aby takowym dać dzielny odpór. Wkrótce wielkich doczekamy się wypadków.” (G. C.)

NIEMCOY.

Frankfort 10 września.

W tych dniach wyszło w Moguncyi zpod prasy dzieło barona Wangenheim pod tytułem: „Wyjaśnienie austriackiego wniosku względem środków utrzymania prawego porządku i spokojności w Rzeszy Niemieckiej.”

Akwisgran 14 września.

Hrabia Minto, nadwyszczepny Poseł i pełnomocny Minister W. Brytanii przy Dworze Berlińskim, przejeżdżał wczora tędy z Londynu do Berlina.

Dnia 30 sierpnia stawił się radca nadworny Welker przed sądem nadwornym w Freyburgu, z powodu zrobionego mu przez ministeryum Badeńskie procesu o umieszczenie artykułu w gazecie *Der Freisinnige*.— Obrońca oskarżonego, tainy radca Dutlinger, żądał publicznego toku sprawy; sąd nadworny zawyrokował tajność postępowania, teraz zależy ta rzecz na wyroku najwyższego sądu nadwornego, do którego przesłano rekurs w tej mierze.

Karlsruhe 14 września.

Wyszło tu rozporządzenie Wielkiego Xięcia, na mocy którego uniwersytet w Freyburgu tak długo zamknięty zostanie, dopóki nowa organizacya jego ogłoszona nie będzie.

Od brzegów Menu 15 września.

Gazeta Würzburska pisze: „Już od kilku dni rozchodzą się osobliwsze wieści; ledwie nie powszechną rozmowę składają u nas następujące pogłoski: że Król odmówił towarzystwu strzelców zwyczajnego rocznego dodatku; że występowanie milicyi krajowej podczas świąt zakazano; że uniwersytet na lat trzy ma być zawieszony; że obadwa sądy krajowe mają być ztąd przeniesione; że w fortecy Marjenburg wiele mieszkań urządzają dla więźniów stanu i t. p. Poleciono nam, abyśmy te wieści, za zupełnie zmyślone ogłosili. (G. C.)

SZWAYCARYA.

Berna d. 1 września.

Seym Szwajcarski na posiedzeniu d. 21 z. m

przyjął większością 13 głosów następujący pierwszy artykuł projektu podanych mu rozporządzeń względem spraw Kantonu Bazylejskiego przez ustanowioną na ten cel Kommissją: „1) Kanton Bazylei w stosunkach swych ze Związkiem Szwajcarskim, uważany być ma jak i dawniej za jedno nierozdzielne państwo; lecz we względzie wewnętrznego zarządu rozdzielony zostaje na dwa stany polityczne osobne, zawsze wszakże pod zastrzeżeniem uroczystym połączenia się w czasie późniejszym.” Art. 2 zawiera się w słowach następujących: „Do jednego z takowych oddziałów należeć będzie miasto z 21 gminami, które przy niem pozostały; do wtórego zaś 46 gmin wymienionych w wyroku wielkiej rady z d. 22 lutego 1832, tyczącym się ich odosobnienia; wyjąwszy zawsze gminy, któreby jeszcze w dalszym czasie do jednego z pomienionych dwóch oddziałów przyłączyć się chciały.” Ostatni ten artykuł przyjęło 8 kantonów, pięć zaś zastrzegło sobie prawo oświadczenia w tym względzie swojego zdania później. (T.P.)

Bazytea (w Szwajcaryi) d. 8 września.

W skutek wielorakich, spokojność naruszających wydarzeń i gwałtów popełnionych na prowincyi przeciw ludziom, wiernym prawemu rządowi, wydał tenże dnia 1 t. m. do Kommissarzów Związkowych rozkazy, w których zaleca przedsięwzięcie ostatecznych i silnych kroków, do zniweczenia tych niepokojów wewnątrz kraju.

Pewien zakonnik, imieniem Alexander, odebrał od rządu wezwanie do opuszczenia kantonu Bern; jakoż rzeczywiście już temu wezwaniu zastosować uczynił. (G.C)

FRANCYA.

Paryż dnia 6 września.

Panująca dziś we Francyi dynastia poczyna powoli wracać do wszystkich znaków zewnętrznych i stykiety dawnego Dworu. Za dowód tego podają, iż wszystkie listy, pisane z zamku St. Cloud, noszą na pieczęci lilije.

— Emigranci polscy, mający dotychczas stanowisko główne w Lunel, otrzymali rozkaz opuszczenia tego miasta w końcu bieżącego miesiąca. Dopó ich ma być stamtąd przeniesione do Puy. (Haute-Loire) — 23ch z ich liczby udało się temi dniami do Algeru, gdzie zamierzają służyć w legii cudzoziemskiej.

— Polski Jenerał Pac przybył tych dni do Paryża. (T.P.)

— *Dnia 10* —

Kapiele w Aix w Sabaudyi są teraz miejscem zgromadzenia się Karolistów. Bawi tam Xiążę Laval-Montmorency, były Posel Karola X w Wiedniu, Xiążę Esclignac, kuzyn Ludwika XVIII; Xiążę Escars, P. de Conny i t. d. PP. Laroche-Jacquelin i Bourmont incognito tamtędy przejeżdżali. Korrespondują oni ustawicznie z komitetem Karolistowskim w Chambery, mieście stołecznym Sabaudyi.

Że 20letni Napoleon, syn Ludwika byłego Króla Holenderskiego, ma za sobą stronnictwo we Francyi; dostrzeżono to podczas pobytu jego matki Królowey Hortensyi w tym kraju. Wszyscy stronnicy familii byłego Cesarza Napoleona, dla tego całą swą nadzieję w nim pokładają, że Napoleon, przed ożenieniem się z Arcy-Xiężniczką Austryacką, tego Xięcia za następcę przeznaczył.

Proces względem wypadków na moście Arcole, w nocy z dnia 28 na 29 lipca wydarzonych, jeszcze się nie ukończył; obwiniają policją o zarabianie kilku młodych ludzi, śpiewających republikańskie pieśni. Sędzia Instrukcyjny Desmortiers przekonał się z poczynionych dotąd badań, iż policja przy tej sprawie przekroczyła obręb swej władzy. P. Desmortiers uczynił z tego powodu surowe przedstawienia Prefektowi policji P. Gisquet. Powszechnie utrzymują, że ten, zaraz po zmodyfikowaniu teraźniejszego ministerium, od służby oddalonym zostanie.

Ministerium jeszcze ciągle każe rozdáwać swe niedzielne pismo, jako dodatek do gazety

Constitution de 1830; opozycya ze swey strony rozdziela inne pismo niedzielne: Le bon sens. Uwagi godną jest rzeczą, iż pismo opozycyjne redaguje P. Cauchois Lemaire, sławny publicysta, który przed lipcową rewolucją, gorliwie na korzyść ówczasowego Xięcia Orleańskiego pisał, i za to do więzienia wtrąconym został; ministerjalne zaś niedzielne pismo, redagują dawni stronnicy Karola X. Wierszopis Barthelemy posyła także czasami artykuły do tego pisma.

Gdy niedawno była mowa o zmianie ministrów, dał się słyszeć Jenerał Lafayette w te słowa: bardzo szkoda, że P. Odilon Barrot nie wstąpił do gabinetu. Król nie lubi go, ponieważ ma energicznych przyjaciół, i sam tylko chce rządzić. Gdy był prefektem Sekwany, mówiłem zaraz, niezostanie on tym długo, bo nie lubi podlegać, i tak się stało; poróżnił się z Ministrem i wystąpił. Gdyby teraz został ministrem, musiałby być zarazem i Prezesem. Jest to jego system, i nie cierpi juste millieu. Może przeciw zostanie jeszcze Prezydentem rady, nim umrę, a tego życzę mey odczytnie: gdyż Odilon Barrot jest jedynym, który zupełnie czuje, co jest sprawiedliwym, i razem chce to wykonywać.

Lafayette powiedział także, Dupin będzie Ministrem, a posada Periera będzie opróżniona, jak dotąd; ani ganił, ani chwalił, talentów kandydata; jednak zrobił uwagę, że jego wymowa na trybunie, bardzo wielką moc wykonywa nad deputowanymi, i że mu daleko łatwiej czego dopiąć, niżeli komu innemu. Względem izb mniemał Jenerał, że nie wcześniej, jak 2go października, a nie później, jak 5go listopada będą zwołane.

— *Dnia 13* —

Niezawodną jest rzeczą, że Xiążę Talleyrand nie myśli wyjechać do Anglii przed październikiem.

Podług doniesień z Weissenburga, leżącego nad samą granicą Reńską, schraniają się tam codziennie Niemieccy wychodnie; dla zabezpieczenia tymże potrzebnego utrzymania, utworzono komitety, tak, jak dawniej, dla innych wychodniów; na których czele stoi francuzki Adwokat Zeysz, który był przytomny na zgronadzeniu w Hamburgu.

Wszystkie pisma publiczne francuzkie zapewniają, że ani Król, ani rząd nie wzywał Anglii o usunięcie z Holyrood (w Szkocyi) Karola X. i jego familii, i że owszem dla Francyi lepiej byłoby daleko, gdyby ta rodzina była tam ciągle i spokojnie przemieszkiwała, niżeli, że się wybiera na stały ład, do czego różne polityczne zamiary przywiązują.

Karolisci i ich stronnicy czynią w wielu departamentach znaczne poruszenie: jawnie widać ich związki z Sabaudya i głównym miejscem ich narad Genewą; gońcy biegają nieustannie, korrespondencye są liczne; zgoła czynią wszystko, aby kray nasz zaburzyć; lecz rząd wie o wszystkich zabiegach, i nie tylko ma na nich baczące oko, lecz nawet przedsięwzięte energiczne środki dla zniweczenia ich zamachów.

Monitor donosi o odebraniu listu powinszowania od Zjednoczenia Szwajcarskiego, na przesłaną temuż notyfikacją o zaślubinach J. K. W. Xiężniczki Ludwiki. To samo pismo oświadcza, iż polecono mu ogłosić rozszerzoną wieść za fałszywą, jakoby wielu oficerów podało się do dymisyi dla tego, że nie chcą więcej walczyć przeciw swym wapót-obywatelom.

J. K. Wość Xiążę Nemours wywichnął sobie nogę.

Izba handlowa w Havre wydała wyrok przeciwko urządzeniu prywatnych telegrafów, jako nadwagęjących publiczną spokojność, a nie przynoszących żadnego istotnego pożytku.

Z Trypolis pisał pod dniem 4 z. m., że ten kray znajduje się w zupełnym powstaniu; powstańcy opanowali pierwsze fortyfikacye, a Bey zamknął się w Casaba. Przyczyną powstania było nałożenie podatku przez Beja, w celu wyptacenia roszczeń angielskich, jak już wprzódy donosiliśmy. Umieszczamy tu jednak ważniejsze szcze-

góły, o których jeszcze czytelnicy nie są uwiadomieni: „Ludność kraju Trypolitańskiego wynosi tylko 55,000 dusz, po największej części mających rolników; są oni także daleko bardziej przywiązani do swojej ziemi, niżeli pokolenia wewnątrz kraju, i żądają tylko pokoju i spokojności. Byli oni dotąd wolni od wszelkich podatków, za co obowiązani byli wybierać podatki od odleglejszych pokoleń. Tę nierówność chciał teraz Bey znieść, rozumiejąc, że mu łatwiej jest podatkować bliższe pokolenie, niżeli odległe. Lecz gdy się mieszkańcy upierali i cofnięcia tego rozkazu domagali się. Bey zaś tego uczynić zaprzeczył; oświadczyli mu, że jest złożony ze swego naczelnictwa, i ogłosili jego wnuka Bejem. W tej chwili strzelają do Cassaubu, a korweta jedna strzela do fortyfikacji, przez nich osadzonych.”

— Dnia 15 —

Messenger des Chambres pisze: „Gabinet podzielony jest na dwa stronnictwa; na jednej stronie stoją PP. Soult, Louis i Rigny, na drugiej Montalivet, Sebastiani i Girod. P. Argout, Minister handlu stoi między obudwoma i czeka na koniec walki, aby wtenczas uchwycić stronę mocniejszego. Pierwsze stronnictwo zgodziłoby się z P. Dupin, któryby Pana Barthe, dotychczasowego Ministra Sprawiedliwości, utrzymał w gabinecie, lecz jako Ministra Publicznego Oświecenia, a potem uzupełniłby ministerium mężami swego, monarchicznego, ale niedoktrynerskiego sposobu myślenia. Przeciwnie PP. Montalivet, Sebastiani i Girod przyłączyliby się do PP. Guizot, Thiers i Bertin de Vaux. Proponowano Panu Dupin Pana Thiers za członka gabinetu pod jego przewodnictwem; P. Dupin odpowiedział, że ten deputowany, zostawszy Ministrem, nie tylko nie przyniosłby żadnej korzyści systematowi, lecz przez dumę, niedyskrecyę i obrażenie innych osób, szkodziłby i niweczyłby wszystkie zamiary. Pan Guizot przez swe zasady i swe formalności przy dyskusjach, nie może się nigdy pojednać z Panem Dupin. Co się tyczy Pana Bertin de Vaux, miał P. Dupin wyrzec, że mianowanie tegoż Ministrem, podług powszechnego zdania, tyleby znaczyło, jak gdyby kontrrewolucyę przy odgłosie trąb i bębnow obwieszczono.”

Courrier français i *National* zawierają artykuły podobnej osnowy, lecz żywszemi odmalowane kolorami.

Ami de la Charte donosi z Nantes pod d. 12 b. m. „Od dnia wczorajszego wszystkie nasze cywilne i wojskowe władze zostają w największej czynności. Dwa klasztory zakonne, karmelitanek i białych mniszek przeszukano. Wiele osób, między niemi 3ch więźniów aresztowano — Wczoraj wieczor rozeszła się w Bourbon-Vendée wieść, że Xiężna Berry bawi w les Essarts, gdzie Jenerał Rousseau z jednym radcą prefektury nstychmiał odjechał. To spowodowało biegającą dziś w Nantes wieść, że Xiężna poymaną została, co jednak okazało się bezzasadnem — Od kilku dni bawi w naszych okolicach wyższy urzędnik policyjny; przejeżdża on całą Wandę, a zawsze tu znowu powraca.”

Gazeta ministerjalna, *France Nouvelle*, zawiera dziś po pierwszy raz artykuł, z którego wyjaśnia się, że wkrótce nastąpi zmiana ministerium; przyznaje opozycji postępowanie, zgodne z ustawą; oświadcza, iż zawsze mituje ustawę i podlega większości: że dla tego tylko bronita teraźniejszego ministerium i będzie bronić przyszłe, zgodne z większością narodu.

Xiężna Leuchtenberg oczekiwana w Nizzie, gdzie najęła pałac Saissi; mówią, że i inni członkowie rodziny Buonapartów tam przemieszkiwać będą.

Z Panem Dupin, mimo jego odjazdu, nie są wcale przerwane układy. Utrzymują za rzecz pewną, że najdalej do 20 t. m. utworzony będzie nowy skład ministerium, a nawet zupełnie nowy, a jeżeli się spodziewano. — Na uczcie, danej przez P. Montalivet, prócz Panów Argout i Sebastianiego, nie znajdował się żaden Minister.

Znakomici Karoliści opuszczają prawie wszy-

scy stolicę; i udają się po części na prowincyę, po części za granicę. Rząd ściśle śledzi ich zabiegi; sześciu znanych agentów tego stronnictwa właśnie teraz uwięziono; wymieniają także P. Latour-Dupin. Strzeżenie Karolistów nie ogranicza się na sam Paryż: trzech urzędników jeneralnej dyrekcji policyjnej przy ministerium spraw wewnętrznych wysłano do Lugdunu, później udadzą się oni do Granobli, a ztamąd powrócą tu napowrót, dla zdania sprawy Ministrowi z przedsięwziętych śledzeń, które szczególnież zwrócone są na to, czyli emigracye Karolistów do Sabandyi i Piemontu rzeczywiście tak są licznymi, jak o tém rozgłaszano. Władze mają sobie poleczone tych urzędników wspierać w ich działaniach.

P. Stratford Canning przybył tu wczoraj, a dziś udaje się w dalszą podróż do Anglii. — P. Human odjechał znowu do Strazbarga.

Podróż jeneralnego sekretarza w wydziale handlowym P. Edm. Blanc do departamentów zachodnich ściga się rzeczywiście do zatrzymania Xiężny Berry, chociaż publicznie inny kierunek jego zleceniu nadano. — *Gazeta Constitutionnel* twierdzi, iż wczoraj wyjechał ztąd Kommissarz policyjny do pewnego zamku w kierunku zachodnim o 20 mil ztąd odległego, gdyż tam się miała schronić Xiężna Berry. *Messenger* mówi: „Jeżeli już Xiężna Berry nie jest zatrzymaną, to przynajmniej pewna, iż mocno jest poszukiwaną w jednym zakątku Wandei, gdzie od zch miesięcy znajdowała schronienie. Jest to ta sama okolica, gdzie się dawniej udało Jenerałowi Travot poymać Charetta, który się tam również tak troskliwie ukrywał, jak Xiężna Berry.” (G.G.)

ANGLIA.

Londyn dnia 14 września.

Gazeta Albion zadziwia się bardzo, iż wczoraj tylko 2 członków gabinetowych było w mieście, gdy Król przybył do pałacu St. James; tym bardziej zastanawia to wszystkich, mówi wspomniana gazeta, iż się to wydarzyło w czasie, gdzie pisma ministerjalne wspominają, że się przysposabiają środki wielkiej wagi, oraz, że nadzwyczajny ruch panuje w oddziałach dyplomatycznych różnych dworów europejskich.

Wczoraj 13 t. m. odpłynął znowu okręt ze znacznemi posiłkami dla Don Pedra.

Otrzymałszy wiadomości z Lizbony do 4; a z Oporto do 6 t. m. podług tych jeszcze nie stanowczo nie zaszło. Wojska konstytucyjne okazują dobrego ducha. Fortyfikacye miasta Oporto są bardzo mocne i wcale nierozciągnięte. Villanova zostaje w rękach konstytucjonistów, a umocniony klasztor Serra panuje nad tym ważnym punktem. Don Pedro otrzymuje codziennie posiłki, i widoczną jest rzeczą, iż skarb jego jest napełniony, gdyż wojsko, które go po 50,000 miesięcznie kosztuje, regularnie jest wypłacane. Okręt parowy „London Merchant” odpłynął w tych dniach z jazdą dla Don Pedra. — Wojsko Don Pedra spodziewa się bydz pomoczone 4500 ludźmi i 400 końmi, mającemi przybydz z Francyi. — *Chronica Constitucional* z Oporto, mówi także o rozpelnianiu przedsiębranem przez woysła miguelistowskie, oraz o rozdaniu 152 krzyżów za męstwo, i proklamacyi, która wzywa miguelistowskich żołnierzy, aby się łączyli pod chorągwie swej prawej Królowey Donny Maryi.

Król Wilhelm IV pisał list do Karola X w najuprzejmiejszych wyrazach, i przysłał mu parowy okręt „United Kingdom Service” do jego dyspozycyi, który dnia 13 t. m. przybydz miał do Edimburga, aby Karola X wprost do Hamburga zawiózł.

Podług doniesień z Paryża z dnia 12 t. m.; dowiadujemy się, iż rząd odebrał telegraficzną wiadomość o przytrzymaniu Xiężny Berry w bliskości Bordeaux.

Niektóre pisma tutejsze donoszą, że Józef Buonaparte, hrabia Survilliers, mieszkający w pałacu Marshal-Thomsona, zadzierżawił dom jenerała Geor. Ashe w Park-Crescent na rok jeden, kończy on teraz 66 rok wieku, spędził ostatnie

lat 15 w bliskości Filadelfii, i żył tam całkiem, jako Amerykański dzierżawca. Z swoją żoną Clary spłodził dwie córki, które wydał za swoich synowców, a synów Lucyana i Ludwika Buonapartego, ci więc odziedziczą po nim majątek. Zdaje się być pewną rzeczą, iż zjawienie się hrabiego Survilliers w Europie ma polityczne powody.

P. Rotschild ogłosił, w publicznych pismach, że dywidendy obydwóch brezylijskich pożyczek z 1825 i 1829, począwszy od poniedziałku 1go października wypłacane będą.

Roczne dochody różnych religijnych towarzystw w Londynie, jako to: biblijnego, missyjnego i towarzystwa do nawracania żydów, wynoszą 300,000 fantów szterlingów. (G.C.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 13 września.

Konferencya Londyńska przełożyła znowu w ostatnim protokole nowy traktat dla Hollandyi i Belgii, w którym starano się interesa obydwóch krajów pogodzić i zabezpieczyć. Zapewniają, że konferencya zostawiła Hollandyi wybór, między nowym traktatem i 24 artykułami, lecz są powody, które każą się domyślać, że i ten bez skutku zostanie.

— Dnia 15 —

Z Herzogenbusch donoszą, iż tam wcale nie niesłychać o zawieszeniu broni, tym mniej o tém, aby tam powrócono z główną kwaterą armii; owszem wojska zostaną w swoich stanowiskach.

— Dnia 16 —

Hollenderskie pisma donoszą, iż rząd tutejszy odebrał wezwanie od konferencyi Londyńskiej, aby ją uwiadomił o swoim ultimatum na przełożony fidencyonalnie ostatni projekt do traktatu przez Lorda Palmerstona.

Journal de la Haye ogłasza z pewnością, iż wszyscy znajdujący się w Antwerpii belgijscy oficerowie inżynierzy są Francuzi, i że wprost od ustanowionej w Arras dyrekcji inżynierskiej odbierają rozkazy.

Doniesienia od armii zgadzają się w tém, iż z naszej strony zachowują wielką ostrożność, przeciwko napadom Belgów, i że przygotowano wszelkie środki, do ich przyjęcia. Nasze korpusy zostały wzmocnione, a artyllerya o kilka baterii powiększona. W fortcach utworzono bataliony do pochodu, z których składać się ma 5ta dywizya wojska pod rozkazami jenerała-porucznika George. Główna kwatera w tym stanie rzeczy pozostanie w Tilburgu.

Stychać, iż w wojsku belgijskiem zaszły znaczne poruszenia, i że się takowe koło Hasselt w wielkiej liczbie zgromadziło. Nasze wojsko wzmacnia się codziennie, ludźmi, artylleryą i wszelkimi potrzebami. Xiążę Fryderyk przybył także do głównej kwatery.

Jenerał Chassé nie odebrał jeszcze odpowiedzi na swój list pisany do belgijskiego komendanta miasta Antwerpii; cała publiczność z niecierpliwością oczekuje rezultatu tej korespondencyi.

Bruzella d. 16 września.

Między miastami, które otrzymać mają chorągwie honorowe, wymieniają także Paryż, a to za okazaną ku Belgii przychylność.

Posłane tak śpiesznie depesze lordowi Minto doszły go w Spa, gdzie lord odbywał kwarantannę. (G.C.)

WŁOCHY.

Ankona d. 7 września.

Dziś rano przybyło tu 60 papieżkich karabinierów; francuzki oficer wyjechał na przeciwko nich. — O rozgłoszonej wieści, że jenerał Cubières otrzymał order i tabakierkę od Papieża, niewiemy tu nic.

Rzym dnia 11 września.

Piszą z Wenecyi, iż tam wielka czynność panuje w arsenale; od dość znacznego czasu jest tam zatrudnionych przeszło 500 robotników. Dzień i noc pracują nad zbudowaniem zbroynych statków, których rząd 80—100 na stopę wojenną chce urządzić. Fregata „Venus” już gotowa do wypłynienia. Koło fregaty „Bellona” kończą roboty. Obronne prace na głównych punktach przy

wstępie do wielkiej Laguny, odbywają się z pośpiechem. (G.C.)

GRECJA.

Nauplia d. 2 sierpnia.

Zgromadzenie narodowe greckie otworzyło swoje posiedzenia 27 lipca, a po wzajemnym sprawdzeniu pełnomocnictw przystąpiło do urzędzenia własnego wewnętrznego składu. Notaras mianowany został Prezydentem, Maurocordato Vice-Prezydentem, a Polyzoides jednym z sekretarzy; ten ostatni był jednym z redaktorów *Apollina*, dziennika opozycyi, wydawanego za rządów Prezydenta Capodistrias w Hydra. Tymczasowa Kommissya złożyła już władzę swoją pomienionemu zgromadzeniu, które zaimie się niezwłocznie mianowaniem, nowej Kommissyi. Zdaje się pewną, iż do jej składu wejdą: Colletti, Conduriotti i Piotr Mauromichali, oycie mordercy ostatniego Prezydenta. Trzej członkowie ze stronnictwa kontr-rewolucyonistów, Zaimi, Metaxa i Plapudas, niechcieli zrazu składać swojej władzy, tuzząc, iż Kalergi pobije wojsko rządowe; lecz nadzieja ich zawiodła: Kalergi został rozbity, a dwa okręty ze Spezzii, które wiozły mu żywność i amunicyę, zatrzymane zostały przez Admiratów Angielskiego i Francuzkiego. (T.P.)

TURCJA.

Konstantynopol dnia 25 sierpnia.

Z *Dostrzegacza Austriackiego*: „Sprawy w Syrii przybrały krytyczne położenie dla wojska tureckiego po drugiej bitwie stoczony pod Hama: pomimo to, że żadna potem nie zaszła potyczka, zdaje się, iż wojska ottomańskie przez złą administracyę, cholera i inne epidemiczne choroby, tudzież przez dezercyę, tak wiele ucierpiały, że się nigdzie oprzeć nie potrafiły, a Husseyn Pasza przymuszony zostawić w mocy Ibrahima Paszy Aleppo, Antiochię, Alexandretę i Adana, cofnął się do głównego obozu swojego w Konia. Znajdująca się tam i w okolicy siła turecka, wynosić może 12—15,000 ludzi, a zatem jest za słabą, aby sobie można nadzieję robić, iż za skutkiem oprzeć się potrafi silnemu i naturalnemu nieprzyjacielowi. Nadeszłe niedawno zapasy żywności do Alexandrety dostały się w ręce Egipcyan. Te wypadki musiały naturalnie spowodować mniemanie, że Husseyn Pasza, chociaż ciągle okazywał się wiernym dla Porty, nie posiada potrzebnych zdolności, do kierowania tak trudnym przedsięwzięciem. Wybór Sułtana padł więc na wielkiego wezyra Reszid - Mehemed Paszę, którego dotychczasowe czyny po największej części pomyslnym skutkiem uwieńczone zostały. Reszid Pasza odbierze w tych dniach instrukcyę i niezwłocznie uda się do Syrii. Tymczasem polecono Raouf Paszy, namiestnikowi Anatolii, posiadającemu wiadomości lokalne, zastępować miejsce wielkiego wezyra, a znany z mężstwa i doświadczenia wojowniczego Mehemed Pasza Sylistryi, ten sam, który w roku zeszłym szturmował Skutari, dodany mu został jako seraskier obozowy; Husseyn Pasza zaś otrzymał podkomendę w wojsku. Posyłanie wojska i artylleryi trwa ciągle z największym pośpiechem, a Osman Pasza z Trebizundu odebrał rozkaz, aby zgromadził nieregularne wojska i spiesznie odesłał do głównego obozu.”

Ottomańska flota schroniła się na morze koło Rhodus i Badrun; Egipcyanie nie przedsiębrali ze swojej strony nic przeciwko niej. — Prywatnie w tej chwili nadeszła lista donoszą, że Ibrahim Pasza, stoczywszy trzecią bitwę z Turkami, do szczytu ich pobit i rozproszył, też same listy donoszą i o bitwie na morzu, która z zupełną klęską Ottomanów zakończyć się miała. — Oczekujemy co chwila potwierdzenia urzędowego.

Pogłoski o pobiciu wojsk Cesarzkich przez Egipcyan, potwierdzają się; trudno opisać, jakie wrażenie ta wiadomość zrobiła w całym państwie, szczególniej w Stambule, tak dalece, iż obawiają się w nim rozruchów, a to tém bardziej, gdy nadeszła wiadomość, że pewna część wojska egipskiego, po cofnięciu się floty tureckiej pod Rhodus, wylądowała na brzegi Albanii. (G.C.)

Wilno dnia 23 Września v. s. 1832 roku.

1. Ogłoszenie Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na uzyskanie liczący się od żydówki Dwery Mowszowej Szpicowej za kontrabandne towary peny wogóle 3,038 r. 87½ assygnacyami, oddany na publiczną sprzedaż dom Telszewskiego powiatu w miasteczku Kretyndzie położony, oceniony 210 r. assygnacyami, dla tej sprzedaży przeznaczone na nowo terminy: pierwszy 10go, drugi 11go, i trzeci 13go dnia następującego miesiąca października, azatem życzący kupić rzeczony dom, mogą przybyć do tego Rządu na wyżej wyrażone terminy. Września 21 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Kowalenok.

Powyczyk Micewicz. (1179)

1. Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż w niej będą się odbywały targi na oddanie za Skarbowy dług w 12to-letnią od 12go apryla następującego 1833 roku arendę, Bobruyskiego powiatu majątek Jenerał-Majora Wiszczyńskiego Koszarzycy ze wsiami Koszarzycy i Zubarewicze, w których liczy się dymow 155, a dusz ptci męzkiej 322, intraty zaś wyrachowano 2724 rub. 47½ kop. srebrem. — Zaczem życzący wziąć rzeczony majątek w takową arendę, zechcą przybyć do tej Izby z pewnemi w ilości dwuletnich intrat ewikycyami na termin przeznaczony dla targow 9go z przetargiem 12go dnia miesiąca marca. Kondycye zaś objawione będą przy targach. Września 18 dnia 1832 roku.

Sowietnik Włodzimierz Weredkowicz.

Sekretarz Teofil Neroński.

W obowiazku Naczelnika Stołu Tomorowicz. (1174)

1. Wotyńska Izba Skarbowa, mając wiadomem, że Radzca Tajny Senator Xiąże Józef Lubomirski w miesiącu lipcu następującego 1833go roku, wniesie 2700 r. srebr. summy należney od niego funduszowi Edukacyjnemu, wzywa ninieyszym życzących wziąć takowe dwa tysiące siedmset rubli, po wniesieniu, na pożyczkę. Kapitał ten, równie, jak inne do edukacyynych należące, oddaje się na pożyczki na procenta po sześć od sta na rok, podług świadectw Izb Cywilnych w tymże roku wydanych, z przestrzeganiem innych bankowych formalności: i przy takowej pożyczce kładzie się na jedną rewizyyną duszę po 60 rubli srebrem. (1177)

1. W skutek Rezolucyi Sądu Izby Cywilney Gaber. Grodzień. w dniu 30 julii terażnieyszego 1832 r. za N. 1232 nastaley Sąd Działowo - Exdywizorski ad fundam Mści Rudnik WW. Rajeckich w powiecie Nowogródz. położony w komplecie poniżej wyrażonym przybywszy i dopełnienie weryfikacyi poprzednio uzupełnionego wymiaru, jak niemniej inwentaryą dokładną tego majątku nowo wyznaczonemu Komornikowi przyporoczywszy, Jurisdycyą swą na ostateczne całego dzieła Konkursowego i działowego dokonanie, do dnia 10 następnego mca 8bra terażnieyszego roku odroczył; ażeby więc strony interessowane, a mianowicie kredytorowie i pretensorowie W. Ja-

na b. Sędz. Gran. potn Nowogr. i zeszęgo Pawła braci Rajeckich, w takowym terminie z zupełną gotowością do Sądu ninieyszego pod upadkiem swych pretensyow jawili się, i że dzieło ninieysze w następnym terminie ostatecznie bez żadnych odkładow, chociażby pod niestanność jakiegokolwiek strony, skutkiem zastrzeżenia kilkokrotnemi Sądu Izby Cywilney Gaber. Grodzień. rezolucyami, będzie ukończonem, Sąd ninieyszy ostrzega. 1832 mca września 16 dnia w Radnikach.

Xawery Pilecki b. Podkomorzy Nowogr.

Franciszek Wierzbowski Sędzia Ziem. Nowogr.

Michał Sokołowski Sędzia Gran. Ptu Nowogr. Exdywizor.

Regent Erazm Wróblewski. (1176)

Ostrzeżenie.

1. Po zasztym zgonie rodziców s. p: Kazimierza i Ewy nayprzód Sucharzewskiej, potem Lipińskich obywatelow Snipiszskich w possessyich i dziedzictwie pozostały w Wilnie N. 886 na Łukiszkach w exdywizyi Kupców Białych wydzielony N. 940 i 949 na Snipiszkach, oraz wiele innych w tradycyynych possessyach będące i oznaczone domy, obligi i pisma różnego tytułu, sprzęta gospodarskie, cegielnie i place, towary i różne składy, gotowe pieniądze, i dalsze znaczące fundusze nawet debita u różnych osób, na successorów Agatę, Maryannę i Teklę, córki i Jana Augustyna syna Lipińskich do równego podziału; niżej podpisana gdy widzi, iż z rzędu swoich siostri i brata nie potąd w udziale po rodzicach zgonie nie wzięła, a rzeczony brat z siostriami wyszłemi za mąż JP. Maryannę Lenartowiczową i Teklę Widziszką, domy i possessyie sprzedają i wszelką dalszą pozostałość za nie prawie robiąc układy z różnemi osobami, między siebie dzielą z krzywdą niżej podpisaney rodzoney siostry; żeby więc nikt ich działaniem nie osłaniał się i wchodzić w układy z rzeczy powyższej z bratem i siostriami bez niżej podpisaney niechoiał, uroczyście ostrzegając, podpisuję. Szeptembra 20 dnia 1832 roku.

Kollegialna Regestratorowa Agata Woronowiczowa. (1175)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięty w Kowieńskim Powiecie w miesiącu marcu 1831 roku za bezpaszporstwo Iwan Iwanow Nikiforof, z pieniędzmi 149 rubli srebr. na examinie powiadał naprzód: że jest poddanym z miasta Tuły, Kapitana Semienowskiego półku Andrzeja Stefanowicza, z którym w miesiącu grudniu 1830 roku, idąc z Mińska do Wilna z ostatniey stacyi, którey nazwiska nie pamięta u podwożącego żyda z nazwiska niewiedomego ukradłszy z szkatułki będącey w powózce 149 rubli srebr., uciekł z zamiarem dostać się do M. Rygi, lecz w Kowieńskim Powiecie wzięty: potem zaś, że on dworny człowiek Tambowskiego Ziemskiego Sprawnika Szymajewa, z którym w grudniu przybył do miasta Kowna dla widzenia się z rodzonym bratem swoim, służącym w Grodzieńskim półku Leyb-Gwardyi

Półkownikiem Andrzejem Ihnatjewiczem Szymajewym, ale pomieniony Pan jego 4 lutego 1831 roku umarł, i po nim zostało 149 rubli srebr. i 200 assygn., jakowe przy wzięciu jego Iwanowa pod straż odebrane przez Kowieński Ziemski Sąd — Podług zebranych zaś sprawek nie odkryto, ani rzeczywistego przynależenia tego człowieka, ani tego, czyjeby były znalezione przy nim 149 rubli srebr., a zatem ogłasza się, iżby właściciel onych przybył do tego Rządu z dowodami, w prawnej formie dla odebrania pieniędzy — Przymiotow zaś rzeczony Iwan Iwanow Nikiforow następujących: od urodzenia ma lat 18, Greko-Rossyjskiej wiary, niemiejący czytać i pisać, nie żonaty, wzrostu średniego, włosów na głowie ciemno-rusych, twarzy i nosa podługowatego, ciemnego, wąsow i brody nie goli, mówi czysto po rusku.

Radca i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stoła W. Szarski. (1156).

2 Wileńska Izba Powszechny Opieki niniejszemi ogłasza, iż w niej będzie przedawać się z aukcyynego targu dawno już przeterminowany murowany dóm Wileńskich mieszczan żydow: Mowszy i Pesi Josielowiczow Josielsonow z należącą doń ziemią i wszelkiem na niej przybudowaniem, dla czego i przeznaczone terminy do targow, pierwszy 16 nowembra 1832, drugi 15go i trzeci i ostateczny dnia 16 stycznia następującego 1833 roku; życzący kupić dóm ten mogą przybywać do Wileńskiej Izby Powszechny Opieki pomienionych dni, w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedawanego domu inwentarz, kondycye i formę przedawnego prawa. — Września 16 dnia 1832 roku.

Непремѣнный Членъ и Кавалеръ Пётръ Клейсъ.

Секретарь Иванъ Солимани. (1167)

2 Ponieważ termin 15 października na rozpoczęcie układow z JWW. i WW. zastawnymi wierzycielami Massy Radziwiłłowskiej przeznaczony jest niedaleki, Prokuratorya dla wiadomości osób interessowanych oznajmuje: że upoważnioną została do wchodzenia w układy na następujących zasadach:

1) Za summę zastawną właściciel odbierze odpowiedni szacunek z dóbr ocenionych podług zasad Naywyżey utwierdzoney Tabelli szacunkowej 1819 roku.

2) Jeśliby którykolwiek z kredytorów zastawnych posiadał jeszcze dług rękodayny, obligowy, takowy razem z zastawnym w kapitale i procentach będzie opłaconym; prawo to jednak nie może służyć zastawnikom, którzy cudze nabyli obligi, ani kredytorom obligowym co cudze ponabrywali zastawy.

3) Wszelkie długi, tak zastawne jak ręczne, wyżey wyszczególnione, przepisami formalnemi prawa obleczone i żadney już kwestyi nieulegające, będą przyjmowane do likwidacyi — Ponieważ jednak wielu zastawników są razem dłużnikami Massy, dla tego summy zastawne i obligowe, nawet prawdziwe, potąd opłacone nie będą, póki i pierwszy właściciel i wlewko-nabywca jeżeli jest, zupełny i ostateczny nie zrobią z Massą rachunek, lub niezyskają dekretu Kommissyi Radziwiłłowskiej ostatecznie oznaczającego ich należności.

4) Zostawia się kredytorom prawo wyboru z Tabelli dóbr przeznaczonych do sprzedaży, podług pierwszeństwa obrachunku, bez naruszenia wszelako porządku, który dla nierozzerwania łączności majątkow będzie ustanowiony.

5) Graffowie Wittgenstein dla przyspieszenia i ułatwienia układow oświadczają, że kredytorowie zastawni na mocy niniejszego postanowienia przystępujący do nabycia majątkow za swą należność, wolni są od płacenia gotowizną dziesiątej części, Ukazem 1818 roku na dług skarbowy zawarowanej, i Graffowie Wittgenstein przyymują na siebie zaspokojenie oney.

6) Obciążenie majątkow naznaczonych do sprzedaży długami funduszowemi, duchownemi albo bankowemi, nie może kredytorow wstrzymać od ich nabycia, gdyż Graffowie Wittgenstein biorą na siebie uspokojenie tych ciężarów gdyby takowe miały stawić jakąkolwiek do nabycia przeszkodę.

7) Ponieważ mogłoby zatrudniać układy i to: że nie zawsze w proporcji do summ zastawnych może nastąpić dogodny oddział majątkow: dla tego mogą kredytorowie zastawni doliczać do summ swoich superatę albo gotowemi pieniędzmi, albo długami Massy nabytemi od kredytorów ręcznych z tym warunkiem: że summy dla dopełnienia przedstawione nie mogą przewyższać jedney siódmej części wartości dóbr, i że długi ręczne będą się przyymować z summ kapitałnych tylko, należność których ustanowiona będzie podług wyżey przepisanych prawideł.

8) Przy sprzedaży części dóbr z wielkiego obrębu, zachowany będzie wzgląd, aby pozostałych dóbr niepozabawiać wygod gospodarskich. Lecz pod żadnym pretextem nabywcy niemogą excypować z obrębów majątkow przeznaczonych do sprzedaży oderwane cząstki ziemi, lasow, stawow, i t. p., chyba dogodność przyległych majątkow Massy tego wymagała.

9) Ustanowione będą prawidła jeneralne do układow w formie przecinającej nie tylko wszelką możliwość ale i podobieństwo do jakichkolwiek na przyszłość pretensyi.

10) Kredytorowie zastawni żądający układu, objaśniać mają Prokuratoryi Massy Radziwiłłowskiej na piśmie swoje chęci z wyszczególnieniem należności. Prokuratorya ze swojej strony w jak naykrótszym czasie obowiązana będzie okazać wzajemne Massy z kredytorom stosunki, albo, gdyby to miało miejsce, bezzasadność jego pretensyi. Skoro po takowych objaśnieniach nastąpi zobopólne zgodzenie się na ostateczny obrachunek, takowy ma być zapisany własnoręcznie przez kredytora do xięgi sznurowey i zakonnotowany przez Prokuratorya. Poczém kredytor może przystąpić do wybrania z podaney Tabelli majątku odpowiedniego jego likwidalnym należnościom, na który prawo wieczyste podług ustanowionych prawideł będzie mu natychmiast wydanem.

11) Przy tém sporządzony będzie protokół, gdzie z wszelkiemi szczegółami zapisywane będą przyczyny, dla których rozpoczęty z kredytorom układ niedoszedł, aby mieć urzędowe usprawiedliwienie czynności Prokuratoryi.

12) Księga obrachunkowa nie będzie zamknięta i dla kredytorów ręcznych: zamiarem bowiem Graffow Wittgenstein jest, gdy układy z kredytorami zastawnymi pomyslnie pójdą, na

tychże samych zasadach domierzyć satysfakcyę i kredytorom ręcznym.

13) Układy na mocy niniejszego postanowienia trwać będą przez miesiący ośm. Jeżeli ten czas upłynie bezskutecznie, lub nie odpowie oczekiwaniu, traktacye zamknięte zostaną, i wszelkiego tytułu kredytorowie czekać będą satysfakcyi z wydziału Sądowego majątkow przez exdywizyą na mocy Ukazu 7 lutego 1828 roku.

Dan w Wilnie, miesiąca września 18 dnia 1832 roku.

Prokurator Massy Radziwiłłowskiej Izidor Salmonowicz. (1173).

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż terazniejszego 1832 roku, w Bessarabskim Obwodzie za nieokazanie na piśmie świadectw, wzięci pod straż dwaj ludzie, którzy się powiadali rodakami: 1szy *Fiedot Jegorow* lat 25, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, z włościan, Charkowskiej Gubernii i Powiatu, obywatela Stefana Sawicza — przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 5 wierszkow, twarzy śniadey, okrągławey, włosów na głowie światło-rusych. — I 2gi *Jakow Iwanow syn Strelin* lat 20, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, z włościan teyże Gubernii i Powiatu, obywatela Stefana Sawicza, przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszka, włosów na głowie ciemno-rusych, twarzy okrągłey, nosa i gęby miernych. Dnia 3 augusta 1832 roku. Sowiecnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (1170)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż terazniejszego 1832 w Bessarabskim Obwodzie, za nieokazanie świadectwa wzięty pod straż do zabrania o nim sprawki, człowiek *Martin Onufrejew syn Babii*, lat 20, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, który się powiadał rodakiem Podolskiej Gubernii Lityńskiego Powiatu, z włościan, wsi Hołowszczyńce obywatela Ludwika Orłowskiego — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszkow, włosów na głowie, brwiach i wąsach czarnych, oczu karych, nosa podługowatego, gęby mienney, twarzy czystey, śniadey. Dnia 2 września 1832 roku.

Sowiecnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (1168)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż terazniejszego 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za nieokazanie na piśmie świadectw wzięci pod straż dwaj ludzie, którzy do zabrania później sprawek, powiadali się rodakami: 1szy *Iwan Pikunenko* czyli *Nikulinko* (inaczey *Jegor Omelunenko*), lat 30, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, Kijowskiej Gubernii, Zwienigrodzkiego Powiatu z włościan, majątku Łozowaty obywatela Łupuchina — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszka, twarzy ospowatey, oczu szarych, nosa i gęby miernych, włosów na głowie ciemno-rusych, podbródek goli. — I 2gi *Wasiliy Pietrow* lat 48 nieumiejący czytać i pisać, żonaty, Orenburskiej Gubernii, miasta Uralska, z włościan, obywatela Majora Skworkina — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4 wierszki, twarzy czystey, okrąg-

łey, włosów na głowie i wąsach światło-rusych, oczu żółto-szarych, nosa i gęby miernych. Dnia 19 września 1832 roku.

Sowiecnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (1169)

2 Roku 1832 7bra 9 dnia Sąd Exdywizorski na skutek dekretu remissyynego Sądu Powiatowego Borysowskiego w roku 1832 julii 14 dnia zapadłego, Taxę i Exdywizyą wszelkich funduszow W. Januarego Korkozewicza b. Sędziogo Ptu Borysow. determinującego, oraz podanego obwieszczenia do majątności Niebyszyna w Gubernii Mińskiej, Borysowskiego Powiatu położoney na dniu dzisiejszym w komplecie zjechawszy, i właściwe reguły Remissy pierwszemu zjazdowi skuteczniejszy, drugi zjazd w dniu trzecim decembra roku idącego do tegoż majątku przeznaczył, i aby WW. wierzyciele i pretensorowie na ten termin jawili się sub amissione pretensyow zastrzegł; gdyby więc wierzyciele i pretensorowie na ten drugi termin to jest: dnia 3 xbra, z swojemi dopominkami do ustalonego Sądu Exdywizorskiego przychodzili i niewiadomością o exystującym Sądzie wymawiać się nie mogli, przez niniejszą awizacyą Sąd Taxatorsko-Exdywizorski wzywa i zawiadamia. January Rusiecki Exdywizor.

Wincenty Błażejewicz Pisarz Ptu Borys. Exdywizor.

Ignacy Łoyko Pisarz Ptwy Wileyski Exdywizor. (1171).

3 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniejszém ogłasza, iż w niey przedawać się będzie przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany murowany dóm ze wszelkiemi attynencyami Wileńskiego Żyda Arona Jankiela Mowszowicza Izraela, położony w mieście Wilnie na Biskupiey Juryzdyce pod Nrem 343, do czego naznaczono terminy: 1szy 9go, 2gi 12go i trzeci ostateczny 15go grudnia terazniejszego 1832 roku; życzący kupić dóm ten zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki w czasie posiedzeń, gdzie mogą widzieć inwentarz z ocenką domu i formę przedaźnego prawa — dnia 15 września 1832 roku.

Непременный Членъ и Кавалеръ Пепръ Клейсць.

Секретарь Иванъ Солимани. (1160)

3 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniejszém ogłasza, iż w niey przedawać się będzie przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany murowany dóm ze wszelkiemi attynencyami Wileńskich obywateli: Żydówki Lei Leyzerowey Nechisowey i Wulfa Szymelowicza Nechysa, położony w mieście Wilnie na Końskim rynku pod Nrem 1,191, do czego naznaczono terminy: 1szy 1go października, drugi 3go i trzeci ostateczny 6go stycznia 1833go roku; życzący kupić dóm ten zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki w czasie posiedzeń, gdzie mogą widzieć inwentarz z ocenką domu, i formę przedaźnego prawa. Dnia 15 września 1832 roku.

Непременный Членъ и Кавалеръ Пепръ Клейсць.

Секретарь Иванъ Солимани. (1161).

3 Od Mińskiej Izby Powszechny Opieki ogłasza się, iż w niej na oddanie przez podrad dostawy na cały 1833 rok, poczynawszy od 1 stycznia, dla zostającego pod zawiadowaniem Izby lazarettu i szpitalu (w których się mieści chorych od 30 do 40, a ubogich do 50 ludzi) w Mieście Mińsku znajdujących się, wszystkich szpitalnych zapasów i materiałów, jako to: mąki żytniej, pszennej i owsianej, krup owsianych, gryczanych, i jęczmiennych, drożdży piwnych, mięsa wołowego, soli, kapusty kwaszonej, barakow kwaszonych, zieleniny świeżej, miodu patoki, siodu jęczmiennego, mięty ogrodowej, masła krowiego, oleju konopnego, oliwy, świec, słomy, wiennikow i mioteł, trunn drewnianych, płótna podszejkowego, i włóściańskiego, nici, tabaki, wódki, octu reńskiego i prostego, żurawin, cukru, sadła wieprzowego, papieru, galasu, i innych szpitalnych zapasów i materiałów, jakie tylko w rozchod w tych zakładach są używane, równie szpitalnego odzienia i bielizny, dla tych zakładów i dla powiatowych lazaretów, ile w ciągu roku zapotrzebić się może, przeznaczono targ 3, a przetarg 7 dnia następującego miesiąca listopada teraźniejszego 1832 roku; że dla Mińskiego lazarettu i szpitalu przeznaczają się w rozchod na wszystkie zapasy, materiały i drwa do 10,000 rubli na assygnaty; że takowa dostawa oddaną będzie w jedne ręce lub z rozdzieleniem, jak podradczykowie wygodniej dla siebie przyjąć zechcą; że ewikoya wymaga się do trzeciej części podradzowej summy; i że podradczycy w przyjmowaniu dostarczanego stosownie do kondycy i kontraktu, przy zaliczeniu im należnych pieniędzy żadnego nie napotkają zatrudnienia; a zateń i zechcą życzący przybydź na wyżey wyrażone terminy do Mińskiej Izby Powszechny Opieki z prawnymi ewikoyami, w którey przy targu i przetargu objawione będą przybyłym kondycy i obrachunkowa wszystkich rekwizytów wiadomość.

Pełniący obowiązek dożywotniego członka Radzcy Kollegialny i Kawaler Amenief.
Sekretarz W. Karabanowicz. (1148)

3 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie, za nieokazanie na piśmie świadectw, wzięci pod straż trzy ludzie, którzy się powiadali rodakami: iszy *Semen Iwanow syn Honczarow*, lat 40, nieumiejący czytać i pisać, żonaty, Kijowskiej gubernii, Zwinirodzkiego powiatu, wsi Kozakówki, z włóścian obywatela Xięcia Golicyna, przymiotów: wzrostu niewielkiego, włosów na głowie, brodzie i wąsach ciemnonrnych, twarzy chuderlawey, nosa i gęby miernych, oczu błękitnych — 2gi *Ilko Saweljew* lat 25, nieumiejący czytać i pisać, nieżonaty, z włóścian teyże gubernii, powiatu i wsi, obywatela Xięcia Golicyna, przymiotów: wzrostu średniego, włosów na głowie rusych, wąsach światło-rusych, brodę goli, twarzy czystey, chuderlawey, nosa długiego, garbatego, gęby mierney, oczu ciemno-błękitnych, na lewey ręce, przy samey osadzie przy pulsie, rodzimym znak, formy podługowa-

tey, i 3ci *Andrey Hryhorjew* lat 20, nieumiejący czytać i pisać, nieżonaty, z włóścian teyże gubernii, powiatu i wsi, obywatela Xięcia Golicyna, przymiotów: wzrostu średniego, włosów na głowie rusych, twarzy czystey, ospowatey, nosa małego, karpatego, nieco zapadłego, gęby mierney, oczu ciemno-błękitnych.

Sowietnik Przybylski.
Za Sekretarza Dżumiński. (1136)

3 Mohilewska Izba Powszechny Opieki ogłasza, iż za uchybieniem terminu nieruchomości majątek obywatela Józefa Onofrego syna Sakowicza, położony Klimowieckiego Powiatu w folwarku Białym Kamieniu dworskich 4, we wsiach Dryszczewie 15 i Doroszkowie 25, w ogóle 44 męskiey płci dusz z należącą się ziemią i pańskim zabudowaniem, oceniony 7,500 rub. as., przeznaczono na sprzedaż w terminach 30 grudnia 1832, 2go i 5go stycznia 1833 roku, na które życzący i zechcą przybydź do tey Izby. Septembra 3go 1832 roku.

Assesor Hołyński.
Sekretarz M. Sofronowicz.
Kancelarzysta Ałtachow. (1146)

3 Oświadczenie Imieniem Xiędza Jana Rymowicza Administratora Mereckiego zanosi się w rzeczy następney: oświadczający się jak uprzednio przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizował, że nie bronił papierow fundusz wykrywających po zesłym Administr. Rymowiczu Kanoniku Mińskim, Proboszczu Jeźnieńskim przez braci swoich, jako to: Baltazara, Szymona i Antoniego jako letnich — Ferdynanda i Adama jako nieletnich i ich siostyr, a które obżalny Antoni Rymowicz niechwalebna ścigał w części drogą, reszta zaś ich znajduje się w jurydykcyach exdywizorskich a mianowicie Jeźnieńskiej i Raciennickiej, i u Plenipotenta żałcego dellatora Ludwika Stypatkowskiego Adwokata Subseliow Powiatu Kowieńskiego. Aby przeto jak nayrychley skomunikowawszy się Bracia żałcego deltra gdzie należy, niepuścili w ammisją pretensyow do dzieła prawnego należnych, to oświadczenie żałujący się czyni i zrzeka się plenipotencyow uprzednio sobie nadanych, o których obżalni w swoim oświadczeniu wzmianki żadney nie uczynili, a tylko za nieważną uznali plenipotencyą przez zesłego Andrzeja Rymowicza oycal ich wydaną i takowe żałcy się oświadczenie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizować postanawia, ażeby żaden niewiadomością niewymawiał się — 1832 roku 7bra 15 dnia.

Xiędz Jan Rymowicz Administrator Merecki.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca septembra piętnastego dnia — Skutkiem podaney prośby i nastaley za oną w żurnale rezolucyji, w Sądzie Powiatowym Trockim znajdując się osobiście WJ. Xiędz Jan Rymowicz Administr. Merecki, takowe oświadczenie do protokółu potocznoego zapisać podał, o czém tenże Sąd świadczy.

Sądu Powiatowego Assesor Rossochacki.
Regent Adolf Snarski. (1158).

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 23 Września.

CENZOR Leon Borowski.